

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

45. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

14. LISTOPADU 2021

Z obsahu:

Jděte za Kristem

Poselství papeže Františka
účastníkům festivalu
mládeže v Medžugorje,
konaného ve dnech
1.-6. srpna 2021
- strana 2 -

Svatý Vavřinec O'Toole

Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewske (76)
- strana 6 -

Tajemství očistce

P. Mieczysław
Piotrowski SJ
- strana 7 -

Ježíš mě přivedl ke svému eucharistickému Srdci

- strana 8 -

Výzva ke zvonění zvonů

17. listopadu 2021
- strana 11 -

Sylvie Menardová:

Od propagátorky eutanazie
k zastánkyni paliativní péče
- strana 11 -

Beatifikace

127 mučedníků španělské
občanské války
- strana 12 -

Od 14. do 21. listopadu probíhá Týden modliteb za mládež.
(Foto je ze srpnového mezinárodního festivalu mládeže v Medžugorje Mladifest.)

Jděte za Kristem

Poselství papeže Františka účastníkům festivalu mládeže v Medžugorje, konaného ve dnech 1.–6. srpna 2021

Moji drazí! Festival mládeže je intenzivním týdnem modlitby a setkání s Ježíšem Kristem, zejména v jeho živém slově, v Eucharistii, v adoraci a ve svátosti smíření. Tato událost – jak nám říká zkušenost mnoha lidí – má moc nasměrovat nás na cestu k Pánu. A právě to je první krok „bohatého mladíka“, o němž

nám vyprávějí synoptická evangelia (srov. Mt 19,16–22; Mk 10,17–22; Lk 18,18–23), který se vydal, či spíše běžel k Pánu, plný elánu a touhy najít Mistra, aby zdědil věčný život, tedy štěstí. Průvodním slovem letošního festivalu je otázka, kterou Ježíšovi položil onen mladý muž: „Co mám dělat, abych zdědil věčný život?“ Je to slovo, které nás staví před Pána, a on na nás

upírá svůj pohled, miluje nás a zve nás: „Pojďte! Následujte mě!“ (srov. Mt 19,21)

Evangelium nám neříká jméno toho mladíka, což naznačuje, že může představovat každého z nás. Kromě toho, že má mnoho majetku, zdá se, že je vzdělaný a poučený, a také že v něm dřímá zdravý neklid, který ho nutí hledat opravdové štěstí, plnohodnotný život. Proto se vydává hledat uznávaného, důvěryhodného a spolehlivého průvodce. Takovou autoritu nachází v osobě Ježíše Krista, a proto se ho ptá: „Mistře dobrý, co mám dělat, abych

Pokračování na str. 13

Mládež, duše v očistci, věčná spása... Tři témata, která se odrážejí v textech tohoto čísla Světla.

Modlitbě za mládež je věnován celý týden, jak to vyhlásila Česká biskupská konference. (str. 13) Jistě se za naše mladé modlíme stále, ale v tomto týdnu, letos před slavností Ježíše Krista Krále, své modlitební úsilí ještě zesílíme. Je to potřeba – jak pro vzrůstající ohrožení čistoty duší, tak i s ohledem na dosažení věčné spásy každého člověka, tedy i mladého. A jak praví Pán Ježíš v dnešním evangeliu, nikdo neví, kdy přijde soudný den, ať už pro lidstvo jako celek, anebo pro jednotlivce. Proto je tak důležité, být stále připraven na Pánovo zavolání k opuštění tohoto světa. Nikdo si nemůže myslet, že se ho to zatím netýká, a to ani když je mlád... Modlit se za mladé lidi tedy znamená myslet především na spásu jejich duší, prosit, aby se nechali vést Otcem, Synem a Duchem Svatým k tomu, k čemu je Stvořitel nebe i země povolává, aby vykonali na tomto světě.

Ti, kteří dali vše, mučedníci pro víru, (str. 12) mají jedno společné: pro své hrdinské vyznání víry byli (a i dnes jsou) posilováni vědomím, že Pán Ježíš zvítězil nad smrtí a hříchem, veškerým zlem, které je dílem satanovým. To byl důvod nejen k jejich oběti života, ale ještě předtím ke klanění se živému Bohu v Eucharistii. A tady se zastavme nad tím, jak i člověk společensky vznešeného původu v pokoře padne na kolena před Lás-

Editorial

kou, která je živě přítomná v kousku bílé Hostie. P. Johannes Habsburský vypráví svůj životní příběh, který se může někomu zdát, jako by byl vystřižen z nějakého románu. (str. 8–11) Nikoliv, za vším je reálný náročný duchovní boj, který Bůh žádá jako nedílnou součást života každého člověka. Zvláště pro mladého, rozvíjejícího se člověka je někdy obtížné najít svoji cestu k naplnění Boží vůle, která častokrát žádá něco jiného, než je pracovní, společenský úspěch. Avšak srdce, jež je přitahováno láskou ke Stvořiteli, nakonec najde to, co ve skutečnosti hledá a co naplní jeho duši pokojem a pravou radostí. A bude milovat i ty, kteří jsou na okraji lidské společnosti, a to nejen proto, že by je pak neměl kdo milovat, nýbrž především kvůli tomu, že je miluje nebeský Otec. Také dnes Pán Bůh hledá ty, kteří se mu klanějí v duchu a v pravdě, z čehož pak plyne touha přitáhnout celý svět k pravé lásce, jejíž zdroj se nachází v Lásce samé.

Je tak důležité modlit se za mladé lidi, aby dokázali rozlišovat mezi dobrem a zlem, mezi dobrem skutečným a falešným, které nabízí i náš svět a aby se správně rozhodovali – v souladu s Boží láskou a vůlí!

Apoštolská penitenciárie rozšířila možnost získání plnomocných odpustků pro duše v očistci na celý listopad. Máme tedy příležitost mimořádným

způsobem pomoci těm duším, které v očistném utrpení očekávají svoji konečnou spásu v nebi. (str. 7) Očistec je pro nás, kteří ještě putujeme po této zemi, připomínkou nejen Boží spravedlnosti i milosrdenství, ale právě i již zmíněné neznalosti okamžiku, kdy odejdeme z tohoto světa. Čekat na to, že jednou se obrátím, budu lepším, je jako čekat na smrt – ovšem tu duchovní. Možná pro někoho trochu silné vyjádření, ale jde-li o spásu duše, není kam uhybat, nač čekat... Jelikož tvoříme spolu se zemřelými jednu církev Ježíše Krista, ještě ve společenství se svatými, jsme povinni poskytnout pomoc zemřelým, jak jen můžeme – modlitbou i oběťmi. Využijme tedy i letos prodlouženého času s možností získat plnomocné odpustky pro duše zemřelých a trpících v očistci. Pomůže to i nám v duchovním životě, protože jednou z podmínek získání těchto odpustků, je nemít zalíbení v jakémkoliv hříchu...

Pán Ježíš sdělil Alici Lenczewské, (str. 6) že nechce nikomu působit bolest, ale utrpení dopouští jenom tehdy, když není jiná možnost někoho odvrátit z cesty k zavržení. A někdy je dopouští i kvůli pomoci druhým, kdy pak jde o dobrovolnou oběť z lásky k dosažení svatosti a spásy jiných lidských duší. O několik let později jí pak říká, že současný stav lidstva vyžaduje stále větší oběti. To je slovo, které vypovídá mnohé... Prosme o Boží milosrdenství pro nás i pro celý svět!

Daniel Dehner

Vyhledej co nejrychleji Ježíše v chrámovém nádvoří. Už delší dobu tam hovoří o těch nejvážnějších věcech. Musíš mít konečně jasno, co je cílem, výsledkem a smyslem všeho toho, co děláš den co den. Musíš se podívat na všechny věci z té perspektivy, v jaké je jednou zcela veřejně a otevřeně bude hodnotit sám Pán. Dokážeš si přiznat svou obojakost? Není tomu i u tebe tak, že bys chtěl být Pánovým učedníkem, ale současně si představuješ, že ten den, kdy bude konečně veřejně oslaven Boží Syn a s ním všichni jeho věrní, je tak v nedohlednu, že se tě to zatím netýká? Jen poslouchej pozorně Pánova slova:

Bude *velké soužení*, slunce a měsíc zcela vyhasnou, *hvězdy budou padat z nebe*. Celé to velebné kosmické soustrojí, které už miliony let pracuje s uchvacující přesností, se zhroutlí jako domek z karet. Měl bys tu odvalu myslet si přitom, nebo dokonce říct božskému Mistru: „To snad nemyslíš vážně?“ Můžeš si být jist, že to myslí zcela vážně. Na co se chceš spolehnout v této časnosti? O čem si myslíš, že tu stojí tak pevně, že tím nic nemůže otrást, když *i nebeské mocnosti se zachvějí*? Není pro tebe již nyní jistější a bezpečnější opírat se **ve všem** jen a jen o toho, který je bezpečně věčný a spolehlivě neotřesitelný, protože skrze něho bylo všechno stvořeno?

Ptáš se, jaký to má smysl, aby najednou zahynula i celá ta nebeská a pozemská krása, která tě již tolikrát uchvátila svou velebností a vznešeností? Aby se ještě více zjevila Boží moc a sláva. K tomu, co věčný Bůh chystá pro *své vyvolené*, není tento svět, tak jak ho nyní poznáváš, dostatečně krásný a vznešený.

Tak jako vesmír dosud celé věky oslavoval Stvořitele svým přesným chodem, tak ho nyní oslaví svým zhroucením, aby vytvořil nový prostor pro nové stvoření, aby Pán světa mohl *obnovit všechno*⁽¹⁾ a mohlo povstat *nové nebe a nová země*⁽²⁾. Toto *nové nebe* už nebude sestaveno jen z myriád mrtvých nebeských těles. Bude to nebe nejskvostnější a živoucí krásy: *Zbožní se budou skvíti jako zář oblohy a ti, kteří přivedli mnohé ke spravedlnosti, jako hvězdy na věčné časy*.

Záleží jen na tobě, aby ses pak ani uprostřed té nepředstavitelné zkázy, před kterou jsou všechny známé katastrofy jen nenápadnou předehrou, nemusel ani v nejmenším trást ani obávat. O ty, kteří jsou jeho, se Pán dobře postará. *Michael, veliký kníže, chrání Pánovy syny*. Tvou

jedinou starostí dnes a denně musí to, abys žil před Boží tváří tak, abys byl *zapsán v knize*. Budeš-li patřit mezi Pánovy *vyvolené*, ať budeš kdekoli na světě, on tam pošle svého

anděla, aby tě vyhledal a přivedl bezpečně na *nové* blažené místo, kam shromáždí všechny své věrné.

Tehdy uvidíš Syna člověka přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Zatím ho znáš jen v jeho lidské, tobě tak blízké podobě – jako dobrotivého, pokorného, obětavého člověka. Teprve tehdy spatříš svého Spasitele, svého Miláčka a Přítele takového, jaký skutečně od věčnosti do věčnosti je v plnosti své božské krásy a svatosti. Zatím ho miluješ svou malou lidskou láskou, svým malým lidským soucitem. Teprve až ho uvidíš ve slávě, pochopíš, kdo je ten, jenž se pro tebe stal člověkem, aby ti byl blízko, kdo se to pro tebe dal rozdrtit člověkem jako červ, *aby podal za hříchy jednu jedinou oběť*, kdo za tebe prolil všechnu svou krev, kdo je ten, který tě tak miluje, že se ti dává za pokrm. Teprve pak pochopíš, co jsi to učinil, kdykoliv jsi ho zradil a urazil svými hříchy. Teprve pak oceníš, co to pro tebe znamená, že ho můžeš i ve své slabosti a nicotnosti milovat. Kdybys ho takto spatřil už nyní ve svém slabém těle, puklo by ti srdce.

Jediný pohled na jeho slávu a božskou vznešenost postačí, aby vynesl soud nad každým z lidí. Jako si zatím neumíš představit, jak nesmírný a nekonečně blažený pak bude vděčný úžas všech jeho věrných, stejně tak si neumíš představit zdrcující hrůzu a zahanbení všech těch, kteří ho v této slávě spatří jen proto, aby pak od něho odešli *k potupě a hanbě navěky*, protože nechtěli znát svého Spasitele. Snaž se s pomocí Ducha Svatého vžít se co nejvíce do postavení takových nešťastníků a myslí pak na to, kdykoliv ti bude nepřítel nabízet svou atraktivní a docela zábavnou *širokou cestu, která vede k zá-*

Onen den

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Uzří Syna člověka přicházet v oblacích.

Liturgická čtení

1. čtení – Dan 12,1–3

Povstane Michael, veliký kníže, který chrání syny tvého lidu. To bude čas úzkosti, jaký nebyl od té doby, kdy povstaly národy, až do té doby. Tehdy bude zachráněn tvůj národ, každý, kdo bude zapsán v knize. Probudí se mnozí z těch, kteří spí v zemi prachu, jedni k věčnému životu, druzí k potupě, k hanbě navěky. Kteří byli poučeni, budou zářit jako zář oblohy, a ti, kteří mnohé přivedli ke spravedlnosti, jako hvězdy na věčné časy.

2. čtení – Žid 10,11–14.18

Každý jiný kněz stojí denně ve službě a znovu a znovu přináší stejné oběti, které však vůbec nemají sílu, aby zahladily hříchy. Avšak Kristus podal za hříchy jednu jedinou oběť a pak se navzdýcky posadil po Boží pravici a teď už jen čeká, „až mu budou jeho nepřátelé položeni k nohám jako podnož“. Jedinou obětí totiž přivedl k dokonalosti navždy ty, které posvětil. Kde však je odpuštění hříchů, není už třeba oběti za hřích.

Evangelium – Mk 13,24–32

Ježíš řekl svým učedníkům: „V těch dnech, po velkém soužení, se zatmi slunce a měsíc přestane svítit, hvězdy budou padat z nebe a hvězdný svět se zachvěje. A tehdy lidé uvidí Syna člověka

Dokončení na str. 5

hubě⁽³⁾. Mysli na to však také ustavičně při styku se svými bližními, kteří zůstávají tak opovázlivě zcela lhostejní ke svému nejmilosrdnějšímu Pánu i ke svému budoucímu věčnému osudu. Nemůžeš jim prokázat větší lásku, než když je pomůžeš převést co nejdříve do zástupu *vyvolených*. Nabídní k tomu svému Pánu všechno, co jsi a co máš. Času je namále, ten den může být docela *blízko, přede dveřmi*.

Pane, tebe mám neustále na zřeteli, ty nezanecháš mou duši v podsvětí, ukážeš mi cestu k životu. U tebe je hojná radost, po tvé pravici je věčná slast.⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Zj 21,5; ⁽²⁾ srov. 2 Petr 3,13; Iz 65,17;

⁽³⁾ srov. Mt 7,13; ⁽⁴⁾ srov. Ž 16,8–11

*Svatý Vavřinec O'Toole,
vitráž okna baptisteria katedrály
v Dublinu*

Svatý Vavřinec O'Toole

Tento významný irský biskup se celý život plně nasazoval pro věci Boží a církve, a dokonce i při plnění svého pastýřského poslání zemřel. Sice ne jako mučedník, přesto však krev pro Krista prolil.

Irsky jeho jméno zní Lorcan O'Tuathail. Narodil se v roce 1128 v Castledermotu v hrabství Kildare rodičům, jimž v žilách proudila královská krev. Otcův předek jménem Tuathail patřil ve 2. století k nejslavnějším irským panovníkům, avšak od té doby jeho dynastie královského trůnu pozbyla. Šlechtictví však rodu zůstalo, i když Vavřincův otec Murtagh byl vazalem Dermonta MacMurrougha. Ten, aby si zajistil Murtaghovu neochvějnou věrnost, přikázal mu v rámci vazalských povinností odeslat desetiletého syna Vavřince na jeho dvůr jako rukojmí.

Chlapec se pak stal hračkou v mocenském boji obou mužů. Murtagh po čase vypověděl Dermontovi poslušnost, která ho k němu jakožto k lennímu pánu vázala. Dermont na to zareagoval v duchu své násilné letory – vytáhl proti němu do pole a do doby, než rozhodnou zbraně, zchladil si záhu na Vavřinci. Dal ho odvézt na opuštěné místo kdesi v horách a pod dohledem stráže ho tam nechal živořit s mizernými zásobami jídla, nezřídka v řetězech. Dlouhé dva roky tam tak musel Vavřinec strádat, nedostatečně oděný a dostatečně nechráněný před větrem a deštěm v nuzné chatrči, než Murtagh přinutil Dermonta násilím, aby mu syna vydal zpět. Za touto dohodou stál jako zprostředkovatel biskup z Glendaloughu (irsky Gleann Dá Loch) neznámého jména, k němuž byl také chlapec následně poslán. A jeho život se otočil o 180 stupňů...

Do té doby neměl o křesťanství valného ponětí, ale pod dohledem muže Božího obdařeného biskupskou berlou začal pronikat do jeho krásy, až se do Ježíšova učení zamiloval. Nešlo jen o samotnou nauku církve svaté. Vavřince oslovil i život naplněný odříkáním a milosrdnými skutky.

Za nějaký čas přijel k biskupovi do Glendaloughu Murtagh, aby mu vyjádřil svou vděčnost za Vavřincovu záchranu. A jelikož nechtěl zůstat jen u slov, která nic nestojí, nabídl mu, že Bohu a pat-

ronovi zdejšího kláštera, sv. Kevinovi, dá jednoho ze svých synů. Vavřinec zajásal a ochotně se nabídl, nebo možná spíše požádal, aby tímto vyvoleným mohl být on. Otec i biskup souhlasili, a tak mohl horlivý mladík zahájit v Glendaloughu noviciát.

Když ho v tomto klášteře zvolili namísto zesnulého Dunlainga opatem, táhlo mu na 25. rok života. Domněnky, že za volbou vězely nějaké zákulisní tahy, vyvrací skutečnost, že volba byla jednomyslná. Vavřinec platil již jako tak mladý za vzor příkladného mnicha. Nebylo známo, že by někdy přestoupil klášterní disciplínu a povolil si dobrovolně pevně přitažené oštěže. Naopak si ukládal ještě větší askezi a skutky pokání.

Ani jako opat neslevil třebas jenom o píď a byl na sebe nadále přísný, ba možná ještě přísnější, aby se tak vyvaroval pokušení o zneužívání svého postavení. Toho naopak využíval ve prospěch chudých, jež podporoval penězi klášterními (dokonce rozprodával klášterní jmění, jen aby měl chudým co dát) i penězi svého otce, jenž byl štedrý a svému synovi ochotně finance k tomuto účelu poskytoval. Další peníze dával na stavbu kostela a značné rozšíření kláštera Nejsvětějšího Spasitele.

Opat Vavřinec se také smířil se svým někdejší vězňem Dermontem MacMurroughem, jenž se oženil s jeho sestrou, čímž se stali švagry. Dermont se změnil natolik, že začal podporovat církev a přispěl k založení několika klášterů.

Stačily čtyři roky v úřadu opata a Vavřinec se stal nejpřednějším kandidátem na uprázdněný biskupský stolec. Dokonce byl i zvolen, avšak z pokory odmítl, poukazuje na pravidlo, že biskupskou mitru si nemůže na hlavu vložit tak mladý muž. Když ale v roce 1161 zemřel dublinský arcibiskup Řehoř, následující jednomyslné volbě se již nevzpíral. To, že byl k této hodnosti vybrán jako vůbec první rodilý Ir (dublinská arcidieceze podléhala arcibiskupství z Canterbury, odkud sem přicházeli noví arcipastýři z Dánska, rov-

něž podléhajícího Canterbury), říká vše. Roku 1162 jej konsekroval Gelasius, primas z Armaghu.

Pro Vavřince volba znamenala velkou změnu způsobu života – musel vyjít z klášterního ústraní a začít se pohybovat jakožto muž s vysokou společenskou funkcí ve světě. Nebránilo mu to nadále podstupovat kající praxi, dokonce pod arcibiskupským oděvem nosil žíněnou košili, a takto přinášel Hospodinu zadostiučinění za hříchy své i hříchy světa. Nenechal si ani teď vzít chvíle na modlitbu, při níž se utíkal do své komůrky, aby byl s Kristem Ježíšem sám a nebyl nikým rušen. Denně též ve svém sídle hostil 30 až 60 žebráků. A jakkoliv musel trávit čas i ve světě, žil, bylo-li to možné, v komunitě kanovníků jako rovný s rovnými. Jednou ročně přitom odešel do ostrovní jeskyně sv. Kevina na Horním jezeře poblíž Glendaloughu a prožil tam čtyřicetidenní rekolekce.

Rovněž v Dublinu využíval Vavřinec svého úřadu výlučně pro dobro věci – neúnavně se snažil zprostředkovat mír mezi Anglií a Irskem, mezi irskými klany a králem Jindřichem II. Plantagenetem, týmž, který nechal zavraždit sv. Tomáše Becketa. Když potom Angličané oblehli Dublin, otevřel Vavřinec arcibiskupské sýpky a rozdával zásoby hladovějícím. Nedlel ve svém sídle, ale jako pravý pastýř procházel ulicemi, kde ošetřoval raněné a udílel svaté svátosti umírajícím. Poté, co v roce 1171 Angličané Dublin dobyli, jen Vavřincova osobnost váženého muže zabránila jeho totálnímu zničení. Osobně tehdy nosil těla padlých a kopal jim hroby.

Roku 1175 odplul Vavřinec do Canterbury. Při mši svaté na něj zaútočil jakýsi šílenec či najatý vrah, avšak na rozdíl od sv. Tomáše Becketa zraněním nepodleh. Dokonce se po chvíli postavil na nohy, omyl své rány na hlavě přinesenou vodou, kterou předtím požehnal, a mši svatou dosloužil. Vyprosil posléze pro provinilce u krále milost. V témže roce se mu pak po vytrvalém brázdění Irského moře podařilo dojednat příměří mezi Jindřichem II. a irskými klany.

V roce 1179 se Vavřinec vrátil z III. lateránského koncilu s titulem papežského legáta pro Irsko. V tomto postevní se pustil s ještě větší vervou do nápravy místní církve – kupříkladu zbavil církevních úřadů světské osoby či pro různá provinění

Pozůstatky kláštera Glendalough vyprávějí jen malou část svého příběhu.

Klášter v dobách největší slávy zahrnoval dílny, prostory pro psaní a kopírování rukopisů, penziony, lazaret, hospodářské budovy a obydlí pro mnichy i početné laické obyvatelstvo. Stavby, které se dochovaly, pravděpodobně pocházejí z 10. až 12. století.

suspendoval 150 kněží a vyslal je na kající cestu do Říma.

Nadále vedl mírová jednání i s anglickým králem Jindřichem II., aby doladil některá hluchá místa v mírové smlouvě. Vavřinec za ním přijel do Anglie, jenže král ho nechal tři týdny čekat a poté odplul na své državy do Normandie (v dnešní Francii), přičemž dublinskému arcibiskupovi zakázal vrátit se do Irska. Vavřinec tedy za ním odplul k jeho dvoru do Normandie. Cestou se však u jeskyně Le Tréport roznemohl. Ještě předtím v předtuše toho, co mělo přijít, prohlásil: „*Haec requies mea in saeculum saeculi*“, tj. „*Tady začíná má věčnost.*“

Nechal se převézt do normanského kláštera augustiniánských kanovníků sv. Viktora v Eu, kde 14. listopadu 1180 na následky horečky skonal. Odmítl se

psat závěť s tím, že nemá vůbec nic, co by odkazoval. Před smrtí ještě stačil zařekovat: „*Ubozí bezradní lidé, co si teď počnete? Kdo s vámi bude ve vašich starostech? Kdo vám pomůže?*“

Od 5. prosince 1225 nejen jim pomáhal i oficiálně on sám. V tom roce jej totiž papež Honorius III. prohlásil za svatého. Jeho relikvie jsou uchovávány v kostele jemu zasvěceném v Eu. Jedná se o poslední jejich zbytky. Většinu převezli Angličané po slavném vítězství u Azincourtu nad Francouzi v roce 1415 na Ostrovy, kde však byly zhanobeny a zničeny za vlády Jindřicha VIII. Tento vladař anglickou církev odštěpil od Říma a poté dost tvrdě on i jeho dcera Alžběta postupovali proti irským katolíkům, kteří se nehodlali vzdát víry, již vyznávali jejich otcové, víry, již vyznával sv. Vavřinec O'Toole.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

přicházet v oblacích s velikou mocí a slávou. Potom pošle anděly a shromáždí své vyvolené ze čtyř světových stran, od konce země až po konec nebe. Poučte se z přirovnání o fíkovníku! Když se už jeho větve nalévají mizou a nasazují listy, poznáváte z toho, že léto je blízko. Stejně

tak, až uvidíte, že se to děje, poznáte, že je blízko, přede dveřmi. Amen, pravím vám: Toto pokolení nepomine, dokud se to všechno nestane. Nebe a země pomínou, ale má slova nepomínou. O tom dni a o té hodině však neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.“

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (76)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „Słowo pouczenia“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

**Pondělí 18. 11. 1991, 6:20 h. /
bl. Karoliny Kózkové,
patronky Apoštolů Čisté Lásky**

Tvým světlem, silou a radostí je Láska – Bůh, který žije v tobě. Který tobě a tvým bratrům touží poskytnout Sebe – rozdávat se pořád, stále víc a stále výrazněji.

Tvá radost bude tím větší, čím víc osob se na ní bude podílet. Není cesty ke Mně bez otevření srdce druhým a pomáhání jim, aby dosáhli toho, co je cílem jejich existence: život v Bohu.

Já jsem Bohem ve třech Osobách. Mým životem je láska: plození lásky, obdarovávání láskou, přijímání lásky. Život ve Mně, to je účast v rození lásky, obdarovávání láskou, v přijímání lásky. To je pulzování a protékání lásky ve tvém srdci a tvým srdcem.

„Ježíš jim odpověděl: »Což není psáno ve vašem Zákoně: Řekl jsem: jste bohové?«“ (Jan 10,34)

**Čtvrtek 6. 1. 1994, 22:35 h. /
Zjevení Páně**

Dvě činnosti jsou nejdůležitější ve vnitřním životě tvé duše: rozeznávání vnuknutí a zpytování svědomí.

Na rozeznávání vnuknutí záleží, zda jdeš za Mým hlasem a za Mou vůlí ve svých myšlenkách a každodenních skutcích.

Proto je třeba v tichu a v důvěře naslouchat Mému hlasu a vyhlížet lásku a pokoj v tom, co se objeví ve tvém srdci a myslí.

A potom zkoumat plody, pohlížejíc spolu se Mnou do svého srdce.

V Mém pohledu poznáš pravdu o tom, cos učinila ve svém srdci a vůči lidem na venek.

A tehdy to všechno polož k Mým nohám s láskou, pokorou a díkyčiněním, abych to přijal, napravil, posvětil.

Ať tvá zpověď přede Mnou v tvé duši trvá, aby nic nezůstávalo ve stínu tvé soběstačnosti a vzdálení od Mého světla.

A nelituj na to času, poněvadž v tom záleží smysl a hodnota tvých činů konaných vůči lidem a tobě samotné.

Na tom záleží splnění plánů Božích v tobě – tvé svatosti na zemi i v nebi.

„A poté co k nim Pán Ježíš promluvil, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po Boží pravici. Oni pak vyšli a všude kázali a Pán působil s nimi a slovo dotrzoval znameními, jež je doprovázela.“ (Mk 16,19–20)

Neděle 2. 11. 2003 / Dušičky

† Nyní je čas každodenního pachtění se, povinností a zodpovědnosti za přijaté úkoly a složené sliby.

Ale je také čas ošetřování lásky.

Úterý 17. 1. 2006

† Dítě Moje milované, Já nechci nikomu působit bolest – dopouštět utrpení. Dělá to jenom tehdy, když není jiná možnost někoho obrátit z cesty k zavržení.

A někdy také, když jde o pomoc Mým vyvoleným přátelům dosáhnout vrcholu svatosti a současně šířit Moje království lásky v lidských srdcích a ve světě – skrze dobrovolnou oběť z lásky tak, jak jsem to učinil Já.

Neděle 24. 1. 2010

Bůh mluví obrazy, dává široké porozumění významu – mnohem širší než mohou unést slova.

Současný stav lidstva vyžaduje stále větší oběti.

[...]

Obětí je milost pro svět. Kde se rozmožl hřích, tam se rozlila milost.⁽¹⁾

Takový je dar lásky pro záchranu mnohých. Takový je také podíl v Kristově oběti Jeho pokřtěných dětí.

Oběť v plnosti své moci existuje v těch křesťanech, kteří se z lásky ke Kristu vědomě smiřují a přijímají milost podílu na utrpení, umučení a smrti Ježíše z Nazaretu – podle Jeho vůle.

Amen!

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska:
Słowo pouczenia.

Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,
wydanie drugie zmienione, Poznań 2019.

Přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Řím 5,20.

Poselství Královny míru

„Drahé děti! Vraťte se k modlitbě, protože kdo se modlí, nebojí se budoucnosti. Kdo se modlí, je otevřený životu a má úctu k životu druhých. Kdo se modlí, dívka, pocítuje svobodu dětí Božích a radostným srdcem slouží k dobru bratru člověku. Protože Bůh je láska a svoboda. Proto, dívka, když vám chtějí dát okovy a využívat vás, to není od Boha, protože Bůh je láska a dává svůj pokoj každému stvoření. Proto mě poslal, abych vám pomohla růst na cestě svatosti. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Medžugorje 25. října 2021

Tajemství očistce

Pokud ve chvíli smrti umírající hříšník přijme dar Božího milosrdenství, tehdy ho bude čekat bolestný proces dozrávání pro nebe v očistci: „On sám bude zachráněn, ale jako by prošel ohněm.“ (1 Kor 3,15)

Svatý otec Benedikt XVI. takto objasnil význam úryvku Prvního listu Korinťanům (3,12-15), v němž je řeč o tajemství dozrávání pro nebe v očistci: „Nejprve Pavel tvrdí o křesťanské existenci, že je vystavěna na jednom společném základě: Ježíši Kristu. Tento základ je natolik pevný, že je schopna odolávat. Pokud na tomto základě zůstáváme pevní a na něm budujeme svůj život, víme, že ani smrt nás tohoto základu nebude moci zbavit. Pavel pak pokračuje: »Když někdo dále staví na tomto základě (a přidává) zlato, stříbro, drahé kameny – (nebo) dříví, seno, slámu, bude u každého jasné, co je to za dílo. Onen den to ukáže, protože se zjeví v ohni, a právě oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka. Když něčí dílo, které tak nadstavil, přetrvá, dostane svou odměnu. Když však někomu jeho dílo shoří, utrpí sice škodu, ale sám se zachrání, ovšem tak, jako (kdyby vyběhl) z ohně.« (3,12-15) Tento text jasně ukazuje, že vykoupení člověka může mít různé formy; některé stavby mohou vyhořet do základů; ten, kdo má dosáhnout spásy, musí sám projít »ohněm«, aby tak byl schopný setkat se s Bohem a mohl zaujmout místo u stolu na věčné svatební hostině.« (*Spe salvi*, 46)

Hlavní příčina utrpení v očistci

Jediným pramenem utrpení v očistci jsou důsledky hříchů. Každý druh hříchu způsobuje zničení konkrétního dobra v samotném člověku nebo v jeho vztazích k Bohu a k jiným lidem. Ta zničení způsobená hříchem jsou zdrojem utrpení pro jejich původce nebo pro lidi s ním spojené. Poněvadž všichni lidé tvoří jedno Tělo v Kristu a jsou „údy téhož těla“ (Ef 4,25), proto hřích jednoho člověka škodí a způsobuje utrpení rovněž druhým lidem.

Po smrti vazby spojující zemřelého s živými na zemi nejsou přetrhány. Skutečně pro něj přestane existovat fyzický čas, ale bude nadále trvat v tak zvaném čase antropologickém, utvářeném vztahy s lidmi žijícími na zemi. Pokud bude ně-

kdo z lidí žijících na zemi trpět důsledkem hříchů zemřelého člověka, tak ten zemřelý bude tak dlouho spolutrpět, až Kristova milost překoná všechny důsledky jeho hříchů, které byly zdrojem utrpení.

Utrpení v očistci jsou tedy důsledkem hříchů spáchaných člověkem v době jeho pozemského života. Stav dozrávání pro nebe, jakým je očistec, je určen utrpením v jistotě konečné spásy v nebi. To utrpení je způsobeno zažitím všech následků hříchů. Duše v očistci vnímají, jak velmi

Lidé trpící v očistci se také modlí za nás, žijící na zemi, a pomáhají nám na cestě spásy.

jejich hříchy, nevázanost, pomluvy, nezodpovědná slova a opomenutí uškodily jim i druhým lidem na cestě spásy.

Svatý otec Jan Pavel II. v katechezi ze 4. srpna 1999 učil, že „každá stopa spojení se zlem musí být odstraněna; každé pokřivení duše – narovnáno. Očištění musí být úplné, a to vlastně tvoří jistotu učení církve o očistci. Ten termín označuje ne místo, ale stav života. Ti, kteří po smrti žijí ve stavu očišťování, se už nacházejí v milosti Krista, který je pozvedá ze zbytku nedokonalosti“.

Pomoc duším trpícím v očistci

Očistec je stavem dozrávání k lásce. Když zažívají strašlivá utrpení způsobená vlastními hříchy, duše v očistci v naprosté úplnosti prožívají pravdu, že Bůh je z čisté lásky povolal k existenci a k plnosti štěstí v nebi. Duchovní rány, ztráty, deformace zapříčiněné hříchy jim způsobují velké trápení. Poněvadž důsledky hříchů zůstávají v lidech žijících na zemi, vzhledem k tomu Ježíš potřebuje rovněž jejich souhlas a spolupráci, aby mohl léčit a uzdravovat strašlivé činy hříchů osob zemřelých.

Ten souhlas má být vyjádřen především v plné důvěře v modlitbu za zemře-

lé, v účasti na mši svaté sloužené za ně, v obětování utrpení za ně. Taková modlitba a život podle evangelních zásad, ve sjednocení s Kristem, je jediná skutečná pomoc, jakou od nás očekávají lidé trpící v očistci. Jsme povinni modlit se za zemřelé. Pokud taková modlitba schází, je to závažná vina zanedbání. To sama láska Kristova je ohněm, vysvobozujícím, proměňujícím a uschopňujícím člověka k plnému sjednocení v lásce s Bohem i s celým společenstvím svatých.

Ježíš Kristus je vinný keř a my jsme ratolesti (srov. Jan 15,5). Jako ratolesti jsme prostředníky lásky Kristovy pro jiné lidi, ale jenom tehdy s nimi skutečně budeme, když přijmeme těžkosti každodenního života s vírou, když se zvedneme z každého pádu ve svátosti pokání, odmítneme každé spojení s hříchem a s Kristem se sjednotíme v důvěryplné modlitbě nebo v Eucharistii. Pamatujme tedy na povinnost každodenní modlitby za zemřelé, na obětování mše svaté na jejich úmysl a na možnost získat pro ně plnomocné odpustky.

Lidé trpící v očistci se také modlí za nás, žijící na zemi, a pomáhají nám na cestě spásy.

Svatá Faustyna dostala zvláštní milost pohlédnout na skutečnost očistce. Takto popisuje ten zážitek v *Deníčku*: „Uviděla jsem anděla strážce, který mi řekl, abych šla za ním. Za chvíli jsem se ocitla na zšeřelém místě, naplněném ohněm a v něm bylo mnoho trpících duší. Tyto duše se velice vroucně modlí, ale pro ně samé to nemá žádný účinek, jim můžeme pomoci jen my. Plameny, které je pálily, mě nezasahovaly. Můj anděl strážce se mi nevzdaloval ani na chvíli. A zeptala jsem se těch duší, čím trpí nejvíce. A odpověděly mi shodně, že nejvíce trpí touhou po Bohu. Viděla jsem Matku Boží, jak navštěvuje duše v očistci. Duše říkají Marii »Hvězda mořská«. Přináší jim úlevu. Chtěla jsem s nimi více pohovořit, ale můj anděl strážce mi dal znamení k odchodu. Vyšli jsme za dveře toho vězení trpících. [Uslyšela jsem vnitřní hlas], který řekl: »Mé milosrdenství to nechce, ale spravedlnost nařizuje.« Od té chvíle se důvěrněji stýkám s trpícími dušemi.“ (Dn 20)

*Z Milujcie się! 4/2020 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Ježíš mě přivedl ke svému eucharistickému Srdci

P. Johannes Habsburský má v současnosti 45 let. Pochází ze slavného rodu Habsburků – kdysi nejmocnější šlechtické dynastie Evropy, která se honosí více než 21 králi a 16 císaři. Johannes jako pravnuček rakouského císařského páru Karla a Zity vyrůstal ve švýcarském kantonu Freiburg. Když mu bylo 23 let, rýsovala se před ním brilantní kariéra investičního bankéře v mezinárodním finančnictví, spojená s prestiží, peněží a vlivným postavením. Ale zasáhl někdo jiný, kdo v životě mladého arcivévody „přehodil výhybku“ – byl to sám eucharistický Pán.

V březnu 2021 redakce časopisu Vířazstvo Srdca P. Johannese požádala, zda by byl ochoten vyprávět o své cestě k duchovnímu povolání. Udělal to rád a své svědectví začal slovy: „Eucharistický život je nehlubší a nejnáročnější cestou. Ježíš na mne zamířil jako dobrý myslivec, zkrotl moji duši a vedl ji ke svému eucharistickému Srdci!“

*P. Johannes Habsburský
(foto © Laurent Grabet)*

Jako třetí z osmi dětí jsem vyrůstal v rodině, kde víra nebyla jen jakousi rutinou, nýbrž vědomou součástí každodenního života. Se stejnou samozřejmostí jsme si uvědomovali také zodpovědnost, kterou máme jako křesťané vůči církvi a světu, a to tím více, že jsme potomky posledního rakouského císaře. Spolu s mými sedmi sourozenci jsme si byli vědomi vážnosti jistého duchovního bohatství, vůči němuž jsme chovali velkou úctu a které jsme měli odevzdat dále. Já jsem se pokaždé s radostí účastnil společné rodinné modlitby – neboť se nám dostalo té milosti, že jsme u nás doma měli domácí kapli s Nejsvětější svátostí. Jinak jsem byl normálním chlapcem – s vášní ke sportu a literatuře, poměrně silně ovlivněný vším tím, co je krásné a dovolené z toho, co nabízí svět..., ale i koketující se zlem: s egoismem, dvojným životem, se sklonem ke všem možným „nezdravým věcem“, které pro duchovní život nebyly dobré.

Můj život pro sebe, anebo pro druhé?

Jako šestnáctiletý jsem velmi mnoho četl a přitom jsem narazil na knihu od Jeana Sévillii *Zita, Impératrice courage* (Zita, odvážná císařovna). Dílo se zabývalo životem mé prababičky, poslední císařovny

Rakouska. Tato kniha, kterou jsem přečetl jedním dechem, vyvolala ve mně takový závan milosti, že jsem si řekl: „Johannes, probud' se! Tito dva, Karel a Zita, se nepřetržitě zaobírali blahem druhých: aby pomohli chudým, ukončili válku, nastolili spravedlnost pro své národy... Za to byli dokonce ochotni strpět osočování, znevážení, zradu, vyvlastnění, chudobu a exil,... zatímco ty jsi jeden zdvořilý, ale čistý egoista!“ Toto poznání mě však nepřivedlo do deprese, ale naopak, rozšířilo můj horizont a zasažen obětavým císařským párem jsem hledal hlubší cíl svého života.

Od tohoto okamžiku začal ve mně zuřit duchovní boj mezi krásnými ideály mladého člověka se zápalem pro dobro a „fanfárami světa“, které s velkou silou přitahovaly moje laciné ego. Jako devatenáctiletý jsem totiž usiloval o kariéru ve finančnictví s přáním konečně si užívat života, uplatnit se a být někým. Po ukončení studia v St. Gallen mě v roce 2004 okamžitě přijala do zaměstnání jedna z velkých investičních bank a v Paříži jsem v oblasti fúzí a akvizic začal velmi náročnou práci, kde nejednou šlo o miliardové transakce. Často jsme měli až

Společenství Eucharistein má eucharisticko-františkánskou spiritualitu, která proniká všechny jeho úkoly a činnosti. Bratři a sestry bratrstva slavi denně mši svatou s lidmi, kteří prožívají různé těžkosti a kteří jsou jim svěřeni. Během dne se střídají na eucharistické adoraci v kapli a společně pracují na hospodářství, stavbě, v dílně a na zahradě. Toto všechno společně vytváří mezi nimi nekomplikovanou, radostnou atmosféru provázenou modlitbami, ale i smíchem.

osmnáctihodinový pracovní den a pracovali jsme do pozdní druhé hodiny ráno, někdy celých sedm dní v týdnu. Život úspěchu a plný adrenalinu! Postupně mi však něžná Pánova pedagogika ukazovala stále jasněji, jakou má tento trýpytivý svět hodnotu bez něho, svět, který člověku nic nedaroval a ve kterém neexistovala žádná skutečná láska. Především jsem navzdory mnohým přátelům zůstal sám a úplně prázdný, bez smyslu života a bez odpovědí na moje nejhlubší otázky. Unavený jsem si řekl: „Dnes jsi dosáhl pozice, o kterou jsi usiloval, zítra zatoužíš po něčem jiném a dosáhneš toho; a tak to půjde dále bez toho, abys byl naplněn.“ Modlil jsem se, ale bez útěchy, protože v mé duši, zaměřené na sebe, nebylo místa pro Boha. V roce 2005, kdy jsem po roce ztratil veškeré iluze, jsem s prací bankéře skončil.

Ježíši, přijď do mého srdce!

Rodiče mi tehdy navrhli, jelikož jsem se zajímal o kulturu a filosofii, abych odešel na rok studovat na institut křesťanské antropologie. Souhlasil jsem, tajně doufaje, že bych tam mohl najít odpovědi na své nejpálčivější otázky. A skutečně! Hned na začátku akademického roku jeden z profesorů vyprávěl o nezištné lásce mezi třemi božskými osobami Nejsvětější Trojice a že milost je plodem této vnitrobožské lásky. To byla rozhodující od-

Když jsem objevil svatost mých prarodičů, byl jsem hluboce dojat. Oba byli skutečně eucharistickými lidmi. Císař Karel, můj pradědeček, byl v roce 2004 svatým papežem Janem Pavlem II. vyhlášen za blahoslaveného. Naše Urgroßmama, jak jsme my děti nazývaly císařovnu Zitu, když jsme ji navštívily v jejím starém sídle ve švýcarském městě Zizers, zemřela v roce 1989, když mi bylo osm let. Proces jejího blahorečení byl započat v roce 2009. S pohledem na křesťanský příklad mých prarodičů, jsem já, pro něhož jméno Habsburk bylo často také břemenem, postupně stále lépe chápal, na čem záleží: Bůh si ode mne žádá, abych byl šlechticem v srdci, tedy člověkem šlechtěného srdce.

pověď na všechny moje otázky: Milost! Následoval jsem tehdy radu své osmnáctileté sestry Marie-des-Neiges, která měla rok předtím osobní zážitek milosti s Ježíšem, a ve své vnitřní temnotě jsem prosil

Boha o pomoc tak, že jsem se často modlil: „Ježíši, přijď do mého srdce!“

O několik týdnů později, v říjnu, jsem jako ministrant ráno během eucharistické slavnosti měl dovoleno rozdávat věřícím předrahou Kristovu Krev. Tento milostivý okamžik si vyvolil sám Bůh. Promluvil do mého nitra a dal mi pochopit, že Ježíš byl od malička vždy se mnou a že jsem nikdy nebyl sám. Pochopil jsem, že celé jeho bytí mi zcela patří a celý můj život, dokonce i mé tělo jsou určeny k tomu, aby úplně patřily jemu. Našel jsem svoje Všechno. Konečně vstoupil do mé duše pokoj a poprvé jsem se zabýval myšlenkou stát se knězem. V následujícím čase hledání jsem si zvykl modlit se z celého srdce modlitbu od bl. Charlese de Foucaulda: „Otče můj, odevzdávám se ti. Udělej se mnou, co se ti zlíbí.“

Na konci studijního roku jsem poprosil P. Nicolase Butteta (*1961), zakladatele mladého společenství *Eucharistein*, zda bych mohl u nich na zkoušku strávit jeden rok. Zaujal mě totiž jejich františkánský život chudoby, prostřednictvím kterého se členové společenství darují Bohu.

Dne 16. června 2018 přijal sedmatřicetiletý Johannes Habsburský z rukou Dominiqua Reye kněžské svěcení. Slavnost se konala v kantonu Valais (Wallis), nedaleko opatství St. Moritz, a to ve Vérolliez na „louce mučedníků“, kde byl kolem roku 300 umučen sv. Mauricius se svými společníky. Na svěcení bylo přítomno 120 kněží a 200 hostů. Novokněz P. Johannes je mezi zakladatelem společenství Eucharistein, P. Nicolase Buttetem (vlevo), a P. Jeanem Scarcellem, opatem augustiniánů opatství Saint-Maurice (vpravo). (Foto © François Mo Costabella)

Moje rodina se zpočátku nevěřicně ptala, co bych u těchto „bosých“ dělal. Nejvíce se mě od samého počátku dotklo eucharistické klanění, tato modlitba bez lesku, v mlčení, tento prostý pohled lásky na velký majestát Boha v Hostii, toto každodenní setkání s Ježíšem.

Volání do společenství *Eucharistein*

Hned první večer jsem se ocitl tváří v tvář dvaatřicetileté osobě, která byla životem velmi zraněná. Společenství *Eucharistein* totiž vědomě přijímá problémové lidi, lidi z těžkých životních poměrů, aby zde našli vnitřní uzdravení a obrácení: lidi poznamenané drogami, alkoholem anebo závislostí na internetu, depresivní lidi nebo ty, kteří pomýšlejí na sebevraždu, lidi propuštěné z psychiatrických zařízení. V každém případě tato osoba tehdy bez přestávky dvě hodiny vyprávěla o své velké vášni – o filmové sérii *Star Wars* (Hvězdné války), a to s takovým nadšením, že se zdálo, jako by úplně zapomněla na to, že jsem tady byl také já! Šokován jsem si vnitřně postěžoval: „Ale Ježíši, to je přece nemožné, abych celý rok strávil s takovými lidmi!“ Měl jsem sice dojem, že Ježíš vedl můj život, ale na první pohled se mi zdálo, že toto společenství není natrvalo pro mne – své místo v budoucnosti jsem viděl spíše v intelektuálně zaměřené řeholi... Bylo to Boží slovo dané Abrahámovi, které mě tehdy povzbudilo: „Odejdi ze své země ... do země, kterou ti ukážu.“ (Gn 12,1)

Ano, musel jsem se naučit vzdát se svého čistě lidského pohledu na věci a objevit tuto „zaslíbenou zemi“ – vůli Pána. Až časem mi Pán dal pochopit tuto skutečnost: „Johannes, tito lidé nemají navenek nic přitažlivého: žádné zjevné talenty, žádná zajímavá témata rozhovorů, nic! Ale když je ty nebudeš mít rád, kdo je potom bude milovat?“

Tu jsem pochopil, že Bůh ode mne chtěl, abych zapustil kořeny v tomto společenství. A nejen já! Během let se tři z mých sourozenců: Thomas (*1983), Marie-des-Neiges (*1986) a také náš nejmladší bratr Josef (*1991) rozhodli následovat eucharistického Krista v našem společenství. Byla a je to pro

V jednom interview arciběvoda Rudolf, otec P. Johannese, řekl: „Císařovna Zita, moje babička, se vždy modlila za to, aby jedno z jejích osmi dětí dostalo milost duchovního povolání. My s manželkou Marií Hélene jsme se rovněž modlili za tento dar, ale nikdy bychom si ani nepomysleli, že Ježíš si ke svému následování povolá čtyři z našich osmi dětí. Dali jsme jim náš souhlas a všichni čtyři vstoupili do nového společenství Eucharistein, kde je Eucharistie středem jejich života.“ Zde vidíme celou rodinu v den kněžského svěcení P. Johannese. (Foto © Luc Castel)

mne obrovská radost, zejména když sestra Marie-des-Neiges žila dokonce ve stejném domě jako já, v Saint-Jeoire, nedaleko Ženevy, kde nám diecéze Annecy v roce 2004 dala k dispozici hrad Beauregard, opevněný dům z 13. století. V roce 2011 mě poslali na studium do Freiburgu, abych se stal knězem.

Avšak Pán chtěl pokračovat i v mé vnitřní formaci a chtěl, aby byl ze mne eucharističtější člověk. Brzy se u mne projevil symptomy autoimunitního one-

mocnění, které mi působilo silné bolesti páteře. Téměř tři roky jsem se nedokázal udržet na nohou déle než pět minut a bezprostředně jsem zažil, co to znamená nemít žádný světlý bod, nemít naději. Tak moc jsem myslel jen na fyzické utrpení, že začarovaný kruh, který se utvořil, mě brzy ochromil. Toto bázlivé upnutí se na bolest a na vlastní utrpení v samotě bylo jednoduše přežitkem mého pohánství. Ale „není dobré, aby člověk byl sám“ (Gn 2,18). Tu mi Ježíš ukázal, že jsem se mu zcela neodevzdal, ačkoliv on se mi v Eucharistii vydává úplně. V bolesti jsem se nakonec naučil, že Ježíš drží všechno ve svých rukou a chce jen moji živou důvěru a abych se mu jednoduše dětsky odevzdal. Až potom, když jsem to dokázal přijmout, mohl jsem se opět postavit na nohy, a dokonce fyzicky pracovat. Dnes už není bolest mým „falešným Bohem“, který určuje můj den, ale spíše mým „tanečním partnerem“, přičemž rozličné „taneční figury“ přenechávám zcela Bohu.

Plodnost eucharistické adorace

Rád bych ještě vyjádřil svoji velkou radost z toho, že se ze mne stal člověk adorace eucharistického Je-

Beauregard, opevněný dům z 13. století

Výzva ke zvonění zvonů 17. listopadu 2021

Za několik dnů oslavíme 32. výročí pádu komunistického režimu a vykročení do svobodné společnosti. Také v letošním roce chceme tento den připomenout zvoněním na kostelní zvony.

Na základě závěrů 128. plenárního zasedání České biskupské konference se tímto obracím na duchovní správce, aby zajistili, aby se ve středu 17. listopadu symbolicky v 17 hodin rozezněly na několik minut kostelní zvony jako připomínka listopadových událostí roku 1989.

Všem děkuji.

*P. ThLic. Ing. Stanislav Příbyl, Th.D., CSsR
generální sekretář České biskupské konference
(Zdroj: TS ČBK, 27. 10. 2021)*

Sylvie Menardová: Od propagátorky eutanazie k zastánkyni paliativní péče

„Legalizace eutanazie v Itálii by znamenala konec naší civilizace,“ říká francouzská onkoložka, dlouhá léta proslulá jako propagátorka „práva na smrt“. Sylvie Menardová změnila názor poté, co jí bylo diagnostikováno pokročilé stadium rakoviny. Objevila sílu paliativní péče.

„Nikdo nemá právo rozhodovat o lidském životě. Lékaři mi dávali tři roky. Od jejich diagnózy uplynulo šestnáct let,“ zdůrazňuje lékařka, která se zapojila do debaty o legalizaci eutanazie v Itálii. Výzvu k referendu o této otázce již podepsalo 1 300 000 Italů.

Sylvie Menardová byla studentkou známého italského onkologa a politika Umberta Veronesiho, s nímž dlouhá léta pracovala na onkologickém institutu v Miláně. Patřil k deklarovaným zastáncům biologické závěti a práva na eutanazii. Po léta po svém učiteli opakovala, že „když tělo odmítá poslušnost, nebo ještě hůře, hlava už není plně funkční, není to už vlastně život a je lepší skoncovat s utrpením“. Dlouho veřejně propagovala tento názor. Všechno se změnilo, když sama vkročila do nemocničního pokoje jako pacient onkologického oddělení s rakovinou kostní dřeně. „Tehdy jsem si uvědomila, že všechny jistoty, které jsem měla jako zdravý člověk, přestaly platit ve chvíli, kdy jsem onemocněla. Zažila jsem utrpení a přestala jsem jen teoretizovat,“ vyznává Sylvie Menardová. Namísto „práva na smrt“ začala usilovat o právo „na dobrou léčbu a důstojnou péči“.

Francouzská lékařka zdůrazňuje, že naléhavou výzvou dnešní doby je poskytnout pacientům, kteří již nechtějí žít, odpovídající systém péče. „Když existuje systém paliativní péče, máte možnost ulevit si od bolesti a v blízkosti lidí, kterým na vás záleží, přestanete myslet na smrt,“ říká Menardová. Poznává, že v naší společnosti je bohužel nemocný a nemohoucí člověk vykreslován pouze jako přítěž a finanční zátěž, a proto existuje tolik ideologických tlaků, aby se vše rychle vyřešilo „smrtící injekcí“.

„Je snazší poskytnout soupravu pro eutanazii než kvalitní paliativní péči. To však vůbec neznamená, že i velmi nemocní lidé chtějí zemřít. To my jim často říkáme, že to chtějí,“ zdůrazňuje lékařka. Upozorňuje také, že lobbisté falšují údaje ze zemí, kde je eutanazie legální, aby dokázali, že jde o hlubokou a přirozenou lidskou touhu.

„Když se nyní v Itálii dohodneme na zabíjení lidí v terminálním stadiu, přijdou rychle na řadu lidé s depresemi, pohybovým postižením, nebo tzv. »nedůstojný« život pacientů s Alzheimerovou chorobou, a pak také děti, které se narodí s jakýmkoli postižením. Kdo stanoví hranici mezi tím, kterým lidem máme pomáhat a které máme zabít?“ ptá se Sylvie Manardová. Poukazuje na to, že legalizace eutanazie v Itálii, kde se život stále vysoce cení, by znamenala konec naší civilizace. „Eutanazie je falešnou odpovědí na skutečné potřeby lidských bytostí,“ dodává francouzská lékařka.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html, 28. 10. 2021

zíše. Dnes vím, že Ježíš chce moji nekořečnou žizeň utiřit ve svaté Eucharistii a že každou duši, která by chtěla pít z jeho eucharistického pramene, nechává vstoupovat skrze „úzkou bránu“ – bránu zřeknutí se nadbytku světských nabídek, aby dosáhla duchovní hloubky. Tato očista je pro každého absolutně nevyhnutelná. Sám eucharistický Pán je oním pšeničným zrnem, které padá do země a odumírá a do tohoto vnitřního umírání, které očišťuje, vtahuje i nás.

Jelikož je toto očistění nezbytné, je rovněž nepochybně plodné, a to v tom smyslu, že Bůh v nás přináší ovoce. Pro mne bylo z mé strany velmi těžké vrst do takového božského plánu duchovní plodnosti, poněvadž jsem jednak přirozeně intelektuálně založený, jakož i to, že jsem živelný a nespoutaně temperamentní. Dlouho jsem měl nesprávnou představu, která mi namlouvala, že pro Boha musím udělat mnoho: „Čím větší a viditelnější díla, tím plodnější,“ myslel jsem si. Ale „Boží myšlenky nejsou našimi myšlenkami“ (srov. Iz 55,8) a Pán dal, abych svůj názor změnil. Ovoce přináší ten, kdo plní Boží vůli z lásky, bez ohledu na to, nakoľik důležité jsou jeho povinnosti anebo bezvýznamné jeho úkoly. Můžeš zametat podlahu a přitom zachraňovat svět, tomu říkám „mystické zametání“. To je ten druh pokory, který nás vyzývá k eucharistickému klanění.

Velmi se mi líbí, že Bůh i dnes hledá ty, kteří se mu klanějí v duchu a v pravdě, kteří rozbíjejí nádobu se vzácným nardovým olejem, aby jej hýřivě, bez míry vyhlili pouze na Ježíše bez toho, aby očekávali nějakou odměnu. Tato eucharistická příjemná vůně je na zemi nenapodobitelnou vůní, a kdo ji jako člověk klanění šíří, nevyhnutelně přitahuje lidi k Bohu, protože tato vůně sestává z pravé lásky, již hledá celý svět.

Konečně, když se všemohoucí Bůh, v Eucharistii zdánlivě nehybný a bezbarvý, jakoby bezvýznamný a bezmocný, stává Bohem velkého mlčení, „eucharistickou září“, činí tak proto, aby mě přivedl k úžasu a pozval mě být mu podobným a jednat stejně božsky jako on. Ano, to ON chce!

*Z Vítězství Srdce 140/2021
přeložil a upravil -dd-*

BEATIFIKACE 127 MUČEDNÍKŮ ŠPANĚLSKÉ OBČANSKÉ VÁLKY

Dne 16. října 2021 byl v Córdobě blahorečen Juan Elías Medina a dalších 126 mučedníků španělské občanské války.

Při nedělní modlitbě Anděl Páně papež František připomněl tyto kněze, bohoslovce a laiky, kteří byli – jak řekl – „zavražděni z nenávisti k víře ve třicátých letech během krutého náboženského pronásledování ve Španělsku“:

„Kéž jejich věrnost dodá nám všem sílu, zejména pronásledovaným křesťanům v různých částech světa, sílu odvážně dosvědčovat evangelium.“

Otec Juan Elías Medina byl zatčen krátce po vypuknutí konfliktu. Spolu s dalšími čtrnácti lidmi byl zavražděn u brány hřbitova v Castro del Río. Bylo mu 34 let. Před smrtí odpustil svým katům a zvolal: „Viva Cristo Rey!“ („Ať žije Kristus Král!“)

Kardinál Marcello Semeraro v beatifikační homilii připomněl toto zvolání, které před svou smrtí provolávaly stovky mučedníků španělské občanské války. „Naplněvalo je vědomí, že Kristus zvítězil nad smrtí, právě to jim dodávalo sílu k hrdinskému vyznání víry,“ poznamenal prefekt Kongregace pro svatořečení.

Ve španělské občanské válce zahynulo celkem asi půl milionu lidí a 300 000 muselo uprchnout ze země. Během těchto let pronásledování katolické církve bylo zavražděno 12 biskupů, více než 4 000 kněží, téměř 2 500 řeholníků a téměř 1 500 řeholnic. Zahynuly také desetitisíce laických věřících a bylo zničeno 2 000 kostelů. Pronásledování se netýkalo pouze katolíků, zabito bylo také nejméně 20 protestantských pastorů.

Vraždy duchovních byly leckdy mimořádně kruté. Kněží byli mučeni, pohřbívání zaživa, jejich mrtvolky znesvěcovány. „Nikdy v dějinách Evropy, a možná ani světa, nebyla zaznamenána takto ztělesněná nenávist k náboženství a jeho stoupencům,“ komentoval toto období britský historik Hugh Thomas. A badatel Salvador de Madariaga, který byl přímým svědkem těchto událostí, komentoval: „Dlouhá léta stačilo být katolíkem, aby si člověk zasloužil trest smrti, který byl leckdy vykonáván tím nejkrutějším způsobem.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
18. 10. 2021

Svatý stolec: Zločiny z nenávisti vůči křesťanům nejsou okrajovým jevem

Stálá mise Svatého stolce při úřadech OSN ve Vídni se zapojila do debaty na konferenci Úřadu pro demokratické instituce a lidská práva (ODIHR), který působí v rámci Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě. U příležitosti 30. výročí vzniku tohoto úřadu proběhla 15. října 2021 ve Varšavě konference věnovaná budoucnosti demokracie, lidským právům a bezpečnosti.

Protikřesťanské zločiny již nejsou okrajovým jevem. Netolerance a diskriminace se netýká pouze menšin, ale také většin. Pojem menšiny je příliš často považován za synonymum pro „oběti“ a ustupuje vědomí, že oběti trestných činů mohou patřit také k většině. Stálá mise Svatého stolce při mezinárodních organizacích ve Vídni v této souvislosti vyzývá, aby se zabránilo selektivnímu přístupu při řešení forem náboženské diskriminace, a upozorňuje, že žádná část Evropy není imunní vůči projevům nesnášenlivosti.

Pokud jde o pronásledování z náboženských důvodů, Úřad pro demokratické instituce a lidská práva zaznamenal případy vyhrožování, násilných útoků, vražd, znesvěcování kostelů, ničení modliteben, hřbitovů a dalšího náboženského majetku. Bohužel jde o jevy stále častější rovněž v evropském prostoru.

Delegace Svatého stolce proto vyjádřila důvěru, že na základě zkušeností získaných při vypracovávání pokynů pro řešení bezpečnosti židovských a muslimských komunit bude ODIHR vyvíjet podobné úsilí k zajištění bezpečnosti křesťanských komunit. Vatikánská mise zároveň ocenila, že Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě byla jednou z prvních mezinárodních organizací, které byly na poplach kvůli nesnášenlivosti vůči křesťanům a vyzývaly k ostrážitosti, protože předsudky, diskriminace a násilí proti křesťanům se projevují jak na východ, tak i na západ od Vídně.

Další z trojice projevů vatikánské delegace se věnuje otázce lidských práv. „Jsme přesvědčeni, že uznání přirozené důstojnosti a rovných a nezadatelných práv všech členů lidské rodiny – bez rozdílu rasy, pohlaví, jazyka nebo náboženství – je

základem svobody, spravedlnosti a míru ve světě,“ uvádí se v něm. Pouhé slavnostní vyhlášení těchto práv však nepostačuje, je nutné uvádět je do praxe. V mnoha částech světa dochází k jejich závažnému porušování a ani v zemích s demokratickými formami vlády „nejsou vždy plně respektována“.

Vatikánská mise poukázala také na rozdílné, a někdy dokonce protichůdné postoje nejen ke konkrétním kauzám a specifickým otázkám, ale také k samotnému výkladu lidských práv a základních svobod, a zdůraznila význam shody na konceptu „lidských práv“ pro další působení Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

V této souvislosti byl ocitován papežův projev k diplomatickému sboru z roku 2018, v němž František se znepokojením konstatoval, jak se postupně mění výklad některých práv a zároveň se mezi ně zahrnuje řada „nových práv“, která si nezřídka vzájemně odporují. Pochybné koncepce lidských práv se pak ocitají v rozporu s kulturou jednotlivých zemí. A takto tedy hrozí, že dojde k paradoxní situaci, kdy se ve jménu lidských práv staneme svědky vzestupu nových forem ideologické kolonizace ze strany silnějších a bohatších na úkor chudších a zranitelnějších (srov. papež František, *Promluva k diplomatickému sboru akreditovanému při Svatém stolci*, 8. ledna 2018).

Delegace Svatého stolce poděkovala rovněž za třicet let činnosti ODIHR a vyjádřila naději, že i nadále bude pracovat profesionálně, nestranně, ve shodě s dohodnutými závazky a bude ctít rovnost mezi zúčastněnými státy. V této souvislosti vatikánští reprezentanti vyjádřili znepokojení nad tím, že se ODIHR v rámci *Fóra o generační rovnosti*, které se konalo v červenci loňského roku v Paříži, připojil k akčním koalicím pro generační rovnost v oblasti genderově podmíněného násilí a feministických hnutí a vůdcovství bez mandátu všech zúčastněných států.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
19. 10. 2021

Jděte za Kristem - dokončení poselství papeže Františka

účastníkům festivalu mládeže v Medžugorje ze str. 2

zdědil věčný život?“ (Mk 10,17) Mladý muž však myslí na dobro, které získá vlastním úsilím. Pán mu odpovídá další otázkou: „Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý kromě Boha samého.“ (v. 18) Ježíš ho tedy nasměruje k Bohu, který je jediným a nejvyšším Dobrem, od něhož pochází všechna ostatní dobra.

Aby mu Ježíš pomohl dostat se ke zdroji dobra a pravého štěstí, ukazuje mu první krok, který má udělat, a to naučit se konat dobro pro druhé: „Chceš-li vejít do života, zachovávej přikázání.“ (Mt 19,17) Ježíš ho přivádí zpět k pozemskému životu a ukazuje mu cestu, jak zdědit věčný život, tedy konkrétní lásku k bližnímu. Mladík však odpoví, že to dělal vždycky a že si uvědomil, že ke štěstí nestačí jen dodržovat přikázání. Ježíš na něj upřel pohled plný lásky. Poznává mladíkovu touhu po naplnění v jeho srdci a jeho zdravý neklid, který jej nutí ho hledat; proto k němu cítí něhu a náklonnost.

Ježíš však také chápe, v čem spočívá slabost jeho tazatele: příliš lpí na mnoha hmotných statcích, které vlastní. Proto mu Pán navrhuje druhý krok, který má udělat, a to přejít od logiky „zásluh“ k logice daru: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej, co máš, rozdej to chudým a budeš mít poklad v nebi.“ (Mt 19,21) Ježíš mění perspektivu: vyzývá ho, aby nemyslel na zajištění posmrtného života, ale aby rozdával všechno ve svém pozemském životě a napodoboval tak Pána. Je to výzva k další zralosti, k přechodu od předpisů dodržovaných za účelem získání odměny ke svobodné a úplné lásce. Ježíš ho žádá, aby zanechal všeho, co tíží srdce a brání lásce. Ježíš však nenabízí ani tak člověka zbaveného všeho, jako spíše člověka svobodného a bohatého ve vztazích. Je-li srdce přeplněno majetkem, Pán a bližní se stávají jen jednou z věcí. To, že máme příliš mnoho a chceme příliš mnoho, dusí naše srdce a činí nás nešťastnými a neschopnými milovat.

Nakonec Ježíš navrhuje třetí fázi, a to napodobování: „Pojďte! Následujte mě!“

„Následování Krista není vnějším napodobováním, protože se dotýká člově-

ka v jeho hlubokém nitru. Být Ježíšovým učedníkem znamená být mu podobný.“ (Benedikt XVI., encyklika *Veritatis splendor*, 21) Na oplátku dostaneme bohatý a šťastný život, plný tváří tolika bratrů a sester, otců, matek a dětí... (srov. Mt 19,29) Následování Krista není ztrátou, ale nevyčísitelným ziskem, zatímco odříkání se vztahuje na překážku, která brání v cestě. Tento bohatý mladík má však srdce rozdělené mezi dva pány: Boha a peníze. Strach z rizika a ztráty majetku ho přiměl vrátit se domů smutný: „Svěsil hlavu a odešel zarmoucený.“ (Mk 10,22) Neváhal položit rozhodující otázku, ale neměl odvahu přijmout odpověď, kterou je návrh „odpoutat se“ od sebe a svého bohatství, aby „se připoutal“ ke Kristu, krácel s ním a objevil pravé štěstí.

Přátelé, i každému z vás Ježíš říká: „Pojďte! Následujte mě!“ Mějte odvahu žít své mládí tak, že se svěříte Pánu a vydáte se s ním na cestu. Nechte se přemoci jeho láskyplným pohledem, který nás osvobozuje od svodů modly, od falešného bohatství, které slibuje život, ale přináší smrt. Nebojte se přijmout Kristovo slovo a přijmout jeho výzvu. Nenechte se odradit jako bohatý mladík v evangeliu, ale upřete svůj pohled na Marii, velký

Festival mládeže v Medžugorje
(1.-6. srpna 2021)

vzor napodobování Krista, a svěřte se jí, která svým „zde jsem“ bezvýhradně odpovíděla na Pánovo volání. Její život je životem naprostého sebeodevzdání, od chvíle zvěstování až po Kalvárii, kde se stala naší Matkou. Obráťme se k Marii, abychom našli sílu a přijali milost, která nám umožní říci Pánu své „tady jsem“.

TÝDEN MODLITEB ZA MLÁDEŽ

Ve všech diecézích ČR bude v týdnu před slavností Krista Krále od 14. do 21. listopadu 2021 probíhat „Týden modliteb za mládež“, který je vyhlášen biskupy. Modleme se společně za naše mladé!

Podívejme se na Marii, abychom se naučili přinášet Krista na svět, jako to udělala ona, když plná zájmu a radosti běžela na pomoc svaté Alžbětě. Vzhlížejme k Marii, aby proměnila náš život v dar pro druhé. Svým zájmem o manžele v Káně nás učí, abychom byli pozorní k druhým. Svým životem nám ukazuje, že v Boží vůli je naše radost a přijmout ji a žít ji není snadné, ale činí nás šťastnými. Ano, „radost z evangelia naplňuje srdce a celý život těch, kdo se setkávají s Ježíšem. Ti, kdo se jím nechají zachránit, jsou osvobozeni od hříchu, od smutku, od vnitřní prázdnoty, od izolace. S Ježíšem Kristem se radost vždy rodí a znovu rodí.“ (Apostolská exhortace *Evangelii gaudium*, 1)

Draží mladí lidé, na vaší cestě s Pánem Ježíšem, kterou oživuje i tento festival, vás všechny svěřuji přimluvě Panny Marie, naší nebeské Matky, a vyzývám světlo a sílu Ducha Svatého. Kéž vás každý den provází pohled Boha, který vás osobně miluje, abyste ve vztazích s druhými byli svědky nového života, který jste dostali darem. Za to se modlím a žehnám vám a prosím vás, abyste se modlili i za mě.

Řím, Svatý Jan Lateránský,
29. června 2021

FRANTIŠEK

Přeložil Petr Vacík,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

(Redakčně upraveno)

Pondělí 15. 11. 2021

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (36. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Hrdinové víry (1. díl): P. Ignác Stuchlý **7:35** Příběh o Žofii **8:15** Flešbky – Godzone podcast **8:45** V pohorách po horách: Lovoš – České středohoří **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Outdoor Films s Jiřím Honem (56. díl): Fotografující poutník **10:55** Bible pro Severní Koreu **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Hledání skrytých svatých míst: Olymp **13:35** Pěšky hezky česky: Cyrilemetodějská stezka **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Spirituál Kvintet na Dostavníku 2013 **15:20** Rozumět internetovým dětem **16:10** V souvislostech **16:30** Když bolí duše: Psychology I. **17:40** Pošta pro Holuba: Ekologie **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky: U suseda zahradečka **18:20** S Hubertem do lesa: Duch **18:40** Víra do kapsy [P] **18:55** Kde končí Evropa III.: Balkán: Zůstat či odejít? **19:50** Přejeme si... **20:05** Dům ze skla? [L] **21:10** Oživení studené války? **21:40** Dokořán: Se sestrou Benediktou Hübnarovou **22:30** V pohorách po horách: Čertův mlýn a Kněhyně – Beskydy **22:40** Kulatý stůl: Akce Kulak v 50. letech **0:05** Za obzorem **0:35** Chlapi na hoře **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 16. 11. 2021

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (37. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **6:40** Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **7:40** Vietnam **7:55** Gramofon (5. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** Poutníci času: S Ludmilou Uhrovou **9:53** Zachraňme kostely: Kostel sv. Jana Křtitele v Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech **10:15** Noční univerzita: Mons. Zdeněk Wasserbauer – Františkova vize života křesťana v dnešním světě **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Na větrné hůrce **13:10** Salesiánské dílo v Rumunsku a v Moldavské republice **13:40** V pohorách po horách: Lovoš – České středohoří **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Muzikanti, hrajte **15:05** Poniky, Poniky **16:00** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Kroj bohatý jak Hanák samotný... **17:25** Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky: U suseda zahradečka **18:20** S Hubertem do lesa: Žralok z rybníka **18:35** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **19:05** Vít Kašparík – koncovky, fujarky, grumle a jiné hudební nástroje **19:30** Zpravodajské Noeviny: 16. 11. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny: Prales zítřka [L] **21:10** Janomamové v Brazílii **21:35** Koncert slovenského sboru Lúčnica: Podzimní festival duchovní hudby 2017 **22:35** Terra Santa News: 10. 11. 2021 **22:55** Biblická studna **0:00** Za obzorem **0:30** Pustevny **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 17. 11. 2021

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (38. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Zpravodajské Noeviny: 16. 11. 2021 **6:50** Noční univerzita: Prof. Jan Sokol, CSc. – Naděje, záznaky a svoboda **7:40** Cvrlikání (74. díl): Vladimír Merta **8:45** Církev a Revoluce: debata o roli církve v listopadových událostech 1989 **9:55** Mše svatá na poděkování Bohu a sv. Anežce České za dar svobody: chrám Matky Boží před Týnem, Praha [L] **11:30** V pohorách po horách: Dráteničky **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Generální

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

audience papeže Františka [P] **13:05** Procházka strážnickým parkem: MFF Strážnice 2019 **13:25** Za obzorem: Alexandra Alvarová nejen o dezinformacích **14:05** Živě z Prahy [L] **15:10** V pohorách po horách: Klíč – Lužické hory **15:20** Vezmi a čti: Říjen 2021 **15:35** Zpravodajské Noeviny: 16. 11. 2021 **16:00** Dům ze skla? **17:05** ARTBITR – Kulturní magazín: Nové výzkumy v Milevsku **17:20** S Hubertem do lesa: Komu uletěly včely? **17:35** Sedmihlásky: U suseda zahradečka **17:40** Strýček Emu: Meduňka **18:05** Jak potkávat svět (57. díl): S Martou Kubišovou **19:30** Terra Santa News: 17. 11. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Když bolí duše: Syndrom vyhoření a deprese [L] **21:15** Adorace [L] **22:20** Noční univerzita: P. Václav Vacek – Mystika **23:05** Hledání skrytých svatých míst: Olymp **23:50** Generální audience papeže Františka **0:15** Josef a jeho bratři **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 18. 11. 2021

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (39. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Víra do kapsy **6:40** Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek **7:45** Terra Santa News: 17. 11. 2021 **8:05** Verbovali a verbovali... Strážnice 2020 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Kulatý stůl: Akce Kulak v 50. letech **10:45** Mezi pražci (100. díl): Listopad 2021 **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dokořán: Se sestrou Benediktou Hübnarovou **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Gramofon (5. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den **15:40** Hovory z Rekovic: Pavel Šmajstrla **16:00** Zpravodajské Noeviny: 16. 11. 2021 **16:20** Myanmar – Kačjinský stát: Prahme po míru **16:50** Ateliér užité modlitby **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Ovečky: Slavnost Ježíše Krista Krále [P] **18:40** S Hubertem do lesa: Boj o jelena **18:55** Sedmihlásky: U suseda zahradečka **19:00** Večeře u Slováků: Slavnost Ježíše Krista Krále [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 18. 11. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Cvrlikání: Ponk [L] **21:15** Do varu s Maxem Kašparů (4. díl): Nemoci dneška **21:35** Obrys obrazu **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Za obzorem **0:40** Historie sklářství v Karolince **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 19. 11. 2021

6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (40. díl): Autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:30** Zpravodajské Noeviny: 18. 11. 2021 **6:50** Obnova objektu Libušín po požáru **7:20** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře: Kroj bohatý jak Hanák samotný... **8:40** V pohorách po horách: Lysá hora **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Na půli cesty **9:50** Krasňany **10:25** Dům ze skla? **11:35** Živě

s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Spirituál Kvintet na Dostavníku 2013 **13:30** Víc než chrám: Jednota různého **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Když bolí duše: Syndrom vyhoření a deprese **15:50** Pošta pro Holuba: Ekologie **16:00** Zpravodajské Noeviny: 18. 11. 2021 **16:20** Kambodža pohledem zblízka **16:50** Výpravy do divočiny: Prales zítřka **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** S Hubertem do lesa: Čertovy kameny **18:30** Sedmihlásky: U suseda zahradečka **18:35** Klapka: S Eduardem Pechem **19:40** V pohorách po horách (6. díl): Radhošť **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Svoboda a zodpovědnost [L] **21:30** Dekalog III.: Třetí přikázání **22:30** Outdoor Films s Jakubem Šedivým (104. díl): Prvosjedzy asijských řek na kajaku **0:05** Za obzorem **0:35** S Bohem podél Rio Marañón **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 20. 11. 2021

6:05 Hrdinové víry (4. díl): Metoděj Habáň **7:15** Cestujeme regionem Záhorie **8:15** Recept na roztroušenou sklerózu: Nerezignovat! **8:35** Sedmihlásky: U suseda zahradečka **8:40** Strýček Emu: Meduňka **8:50** Ovečky: Slavnost Ježíše Krista Krále **9:15** Animované biblické příběhy: Odpusť nám naše viny **9:40** Plafáci útočí **10:45** Harfa Noemova: Operní předehry **11:10** Zpravodajské Noeviny: 18. 11. 2021 **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín: Nové výzkumy v Milevsku **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Jarmark: Třebovický koláč 2017 **16:00** Hledání skrytých svatých míst: Jerusalemský [P] **16:45** Grotosky Bustera Keatona: Láska kvete v každém věku [P] **17:45** Poutníci času: S Ludmilou Uhrovou **18:10** Večeře u Slováků: Slavnost Ježíše Krista Krále **18:45** V pohorách po horách: Vír – Via ferrata (Drahanská vrchovina) [P] **18:55** V souvislostech [P] **19:15** Přejeme si... **19:30** Godzone Tour 2021: Boh nie je mŕtvý [L] **22:05** Evangelium podle Jana **0:10** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2020, 3. díl **0:50** Kambodža pohledem zblízka **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 21. 11. 2021

6:05 Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha **7:05** Večeře u Slováků: Slavnost Ježíše Krista Krále **7:30** Pokojné umírání: Paliativní péče vs eutanazie **8:00** Noční univerzita: P. Václav Vacek – Mystika **8:45** Maribor – Kostel světla **9:00** Víra do kapsy **9:15** Cvrlikání: Ponk **10:30** Mše svatá ze Slavnosti Ježíše Krista Krále: kaple Telepace, Ostrava [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:20** Muzikanti, hrajte speciál (11. díl): S dechovou hudbou Májovanka **14:30** Mezi pražci (100. díl): Listopad 2021 **15:20** Grotosky Bustera Keatona: Láska kvete v každém věku **16:20** Lednický park vypravuje **16:45** Všem národům [P] **18:05** Sedmihlásky (156. díl): Pilky **18:10** Strýček Emu [P] **18:20** Ovečky: Slavnost Ježíše Krista Krále **18:45** Animované biblické příběhy: Poklady v nebi **19:15** Flešbky – Godzone podcast **19:50** Přejeme si... **20:05** Dokořán: S Janem Wolfem [P] **20:50** Poletuchy: Na skok do Českého Krumlova [P] **21:35** Benefiční koncert Od srdce k srdci: Koncert nevidomých slovenských umělců na podporu handicapovaných v obcích postižených tornádem **22:50** Výpravy do divočiny: Prales zítřka **23:55** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 15. 11. o 14:20 hod.:

V škole Ducha (Maroš Lovič: Nedôvera voči Bohu)

Záznam prednášky nakrútenej na duchovno-ozdravnom pobyte v Kúpeľoch Nimnica.

Utorok 16. 11. o 21:40 hod.:

Tajomstvo Kristovej tváre (dokument)

Vzácné relikvie Krista pre milióny veriacich sú objektom štúdií pre vedcov, ktorí hľadajú odpovede pomocou najvyspelejších metód fyziky a chémie. Spomedzi rôznych podobizni patrí medzi najuctievanejšie práve Kristova tvár na Turínskom plátne. Avšak ešte pred ním sa tešila veľkej úcte relikvia zvaná Veronikín závoj. Zachovaná je takisto Oviedska šatka. Čo majú všetky tieto relikvie spoločné?

Streda 17. 11. o 21:50 hod.:

Gréckokatolícky magazín

Magazín zo života Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku.

Štvrtok 18. 11. o 21:05hod.: vKontexte

V relácii ponúkneme na základe odhaľovania omylov v myslení

a konaní ľudí dneška orientáciu v hodnotách, ktoré nie sú závislé na zmenách času.

Piatok 19. 11. o 17:35 hod.:

Medzi riadkami (On medzi nami)

Podstatným znakom katolíckej viery je adorácia eucharistického Krista. Kniha On medzi nami prináša niekoľko zamyslení podporujúcich adoráciu. Autora jednej z nich, pátra Marka Vaňuša, SVD, privíta dnes v štúdiu moderátorka Helena Los Ivoríková.

Sobota 20. 11. o 15:30 hod.: Svätá liturgia

Priamy prenos z Trnavskej novény, celebruje Mons. Peter Rusnák, bratislavský eparchiálny biskup.

Nedeľa 21. 11. o 16:15 hod.:

Svätá Brigita Švédska 2/2 (film)

Manželka. Matka. Mystička. Svätica. Svätá Brigita Švédska, rehoľníčka zo 14. storočia, spolupatrónka Európy, jedna z najplodnejších katolíckych osobností. Tento pôvodny hraný dokumentárny film z EWTN nám priblíži jej život a výnimočné povolanie ako vzor modlitby a lásky.

Liturgická čtení

Nedeľa 14. 11. – 33. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Dan 12,1-3
 Ž 16(15),5+8.9-10.11
 Odp.: 1 (*Ochraň mě, Bože, neboť se utíkám k tobě.*)
 2. čt.: Žid 10,11-14.18
 Ev.: Mk 13,24-32

Pondělí 15. 11. – nezávazná památka sv. Alberta Velikého

1. čt.: 1 Mak 1,10-15.41-43.
 54-57.62-64
 Ž 119(118),53.61.134.150.155.158
 Odp.: srov. 88 (*Zachovej mi život, Pane, a budu dbát na tvá přikázání.*)
 Ev.: Lk 18,35-43

Úterý 16. 11. – nezávazná památka sv. Markéty Skotské nebo sv. Gertrudy

1. čt.: 2 Mak 6,18-31
 Ž 3,2-3.4-5.6-7
 Odp.: 6b (*Hospodin mi pomáhá.*)
 Ev.: Lk 19,1-10

Streda 17. 11. – památka sv. Alžběty Uherské

1. čt.: 2 Mak 7,1.20-31
 Ž 17(16),1.5-6.8+15
 Odp.: 15b (*Až procitnu, nasytím se pohledem na tebe, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 19,11-28

Čtvrtek 18. 11. – nezávazná památka Posvěcení římských bazilik svatých apoštolů Petra a Pavla

1. čt.: 1 Mak 2,15-29
 Ž 50(49),1-2.5-6.14-15
 Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukázu Boží spásu.*)
 Ev.: Lk 19,41-44

při slavení nezávazné památky:

1. čt.: Sk 28,11-16.30-31
 Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4.5-6
 Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
 Ev.: Mt 14,22-33

Pátek 19. 11. – ferie

1. čt.: 1 Mak 4,36-37.52-59
 1 Kron 29,10bc.11abc.
 11d-12a.12bcd
 Odp.: 13b (*Chválíme tvé slavné jméno, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 19,45-48

Sobota 20. 11. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: 1 Mak 6,1-13
 Ž 9(9A),2-3.4+6.16+19
 Odp.: srov. 15b (*Rozjásám se nad tvou pomocí, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 20,27-40

PUZZLE BETLÉMA, 260 – 2028 dílků. Cena 180 – 500 Kč.
Objednávky: Římskokatolícká farnost Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč
 tel. 728 133 220 • trebicmartin@volny.cz
 Více na www.trebicmartin.cz.

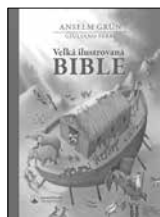
BREVIÁŘ PRO LAIKY

13. – 20. LISTOPADU 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 14. 11.		PO 15. 11.		ÚT 16. 11.		ST 17. 11.		ČT 18. 11.		PÁ 19. 11.		SO 20. 11.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	1768	1990	873	978	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	842	945	1769	1990	1593	1803	889	996	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	1770	1991	877	983	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	726	819	831	933	847	950	1771	1992	1593	1804	894	1001	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	847	951	1771	1992	878	983	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	726	820	1590	1800	1591	1801	1592	1802	1594	1804	894	1001	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	726	820	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 13. 11.															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	1774	1995	1594	1804	900	1007	727	821
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	727	821
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	727	821
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	1777	1999	887	994	903	1011	729	823
Ant. ke kant. P. M.	726	819	726	820	840	943	856	960	1778	2000	1594	1805	904	1012	729	823
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	1778	2000	888	994	904	1012	729	824
Záv. modlitba	726	820	726	820	1590	1800	1591	1801	1592	1802	1594	1804	904	1012	732	827
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

BIBLE

VELKÁ ILUSTROVANÁ BIBLE
Anselm Grün • Ilustrace Giuliano Ferri
Z němčiny přeložila Jindra Hubková
Redakce Kristina Veselá
Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Anselm Grün poutavě vypráví nejdůležitější příběhy Starého a Nového zákona. Díky jeho podání začínáme rozumět biblickým postavám od Adama a Evy přes Mojžíše, Davida a Jonáše až po Ježíše Krista a jeho dvanáct učedníků. Putujeme od stvoření světa a stavby babylonské věže přes Egypt, Rudé moře, hory Choreb a Sion až do Betléma, Jeruzaléma a na Golgotu. Publikaci ocení všichni, kdo Písmo svaté skoro vůbec neznají, kdo si chtějí dát jeho poselství do přesných kulturních a duchovních souvislostí nebo hledají hodnotný dárek. Poslouží dětem a dospívajícím při samostatném i společném čtení Bible doma, ve škole a v církevních společenstvích.

Karmelitánské nakladatelství
Váz., 200x265 mm, křídlový papír, 196 stran, 499 Kč

BIBLE • PÍSMO SVATÉ STARÉHO A NOVÉHO ZÁKONA (VČETNĚ DEUTEROKANONICKÝCH KNIH) • EKUMENICKÝ PŘEKLAD

Přeložily ekumenické komise pro Starý a Nový zákon

Biblický text je v jednom sloupci s odkazy na vnějším okraji stránky a poznámkami v dolní části pod hlavním textem. Toto uspořádání společně s maximálním zvýrazněním pořadí kapitol a veršů umožňuje rychlé vyhledávání a snadnou orientaci v biblickém textu. Na konci knihy jsou barevné mapy a plánky Jeruzaléma.

Česká biblická společnost
15. vydání (6. opravené vydání)
Váz., 130x190 mm, 1848 stran, 490 Kč

PRO HLUBŠÍ ŽIVOT Z VÍRY

VÍRA, NADĚJE A LÁSKA ANEB CO VYZNÁVAT, JAK SE MODLIT A JAK PROKAZOVAT LÁSKU
Tomáš Machula • Odpovědná redaktorka
Kateřina Kutarňová

Malé zamyšlení nad trojicí činností „věřit, modlit se a milovat“, jak nás tomu učí Pán Ježíš Kristus a jak nás k nim vede ve své církvi. Začíná se vírou, protože na té vše stojí jako na základu, a končí se láskou, protože ta dává v poslední instanci všemu smysl. Apoštol nás učí, že ta jediná nezanikne a přetrvává (srov. 1 Kor 13,8). Víra je v této knize představena pomocí několika vyznání víry, naděje modlitbou Páně a láska tradičním katalogem skutků milosrdenství.

Hesperion, z. s. • Brož., 130x190 mm, 128 stran, 189 Kč

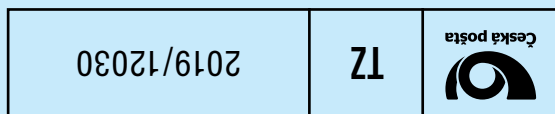
PUTOVÁNÍ SE SVATÝM DOMINIKEM
Alain Quilici • Z francouzštiny přeložila Zdislava Černá OP
Odpovědná redaktorka Dagmar Kopecká

Jedním z vynikajících učitelů duchovního života je bezesporu svatý Dominik. Nezanednal nám sice žádnou propracovanou nauku, ale může nás inspirovat příkladem svého života, jak nám ho zprostředkovali jeho současníci, které hluboce ovlivnil. Dominik nikdy neopomněl příležitost k hlásání evangelia a byl vytrvalý v modlitbě, takže se o něm tradovalo, že mluvil jen o Bohu nebo s Bohem. Autor představuje Dominika jako člověka srdce, rozhodnosti a rozvahy, muže modlitby, rozumu, zkušenosti, kříže, jako představeného i bratra a nabízí tak čtenáři množství podnětů pro prohloubení a rozvinutí křestního povolání.

KRYSTAL OP, s.r.o.
Brož., 110x175 mm, 92 stran, 120 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.